ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
zo 6. júla 2005 *

Vo veci T-148/04,

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, so sídlom v Mechelene (Belgicko), v zastúpení: pôvodne R. Ergec a K. Möric, neskôr B. Lissoir, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Parpala a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporuje:

Wagon-Lits Travel SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: F. Herbert, H. Van Peer, advokáti, a D. Harrison, solicitor, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je jednak návrh na zrušenie rozhodnutí Komisie o neuzavretí zmluvy so žalobcom na časť č. 1 verejného obstarávania, ktoré bolo predmetom oznámenia 2003/S 143 129409 o poskytovaní služieb cestovnej agentúry, a o uzavretí zmluvy na túto časť verejného obstarávania s iným podnikom a jednak návrh na náhradu škody, ktorá bola žalobcovi spôsobená zamietnutím jeho ponuky,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. marca 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Verejné obstarávanie služieb Komisiou podlieha ustanoveniam prvej časti piatej hlavy nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie"), ako aj ustanoveniam nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie rozpočtového nariadenia (Ú. v. L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s, 145, ďalej len „podrobné pravidlá"). Tieto predpisy sú inšpirované smernicami Spoločenstva v danej oblasti, najmä, pokiaľ ide o obstarávanie služieb, smernicou Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322) zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/52/ES z 13. októbra 1997 (Ú. v. ES L 328, s. 1; Mim. vyd. 06/003, s. 3).

2 Článok 100 ods. 1 rozpočtového nariadenia stanovuje, že „povoľujúci úradník rozhodne, s kým sa zmluva uzavrie v súlade s výberovými kritériami a kritériami prijatia návrhu zmluvy ustanovenými vopred v dokumentoch týkajúcich sa vyhlásenia verejnej súťaže a v pravidlách verejného obstarávania". V článku 97 ods. 2 finančného nariadenia a v článku 138 ods. 1 písm. b) a článku 138 ods. 2 podrobných pravidiel sa uvádza, že zmluvu možno uzavrieť výberom ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, t. j. ponuky, ktorá predstavuje najlepší pomer medzi kvalitou a cenou.

3 Článok 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia stanovuje:

„Verejný obstarávateľ oznámi uchádzačom alebo účastníkom verejnej súťaže, ktorých žiadosti alebo ponuky sú zamietnuté, dôvody, pre ktoré bolo toto rozhodnutie prijaté... Niektoré podrobnosti však nemusia byť zverejnené v prípade, že ich zverejnenie by bránilo uplatneniu práva, bolo by v protiklade s verejným záujmom alebo by poškodilo oprávnené obchodné záujmy verejných alebo súkromných podnikov, alebo by obmedzovalo spravodlivú hospodársku súťaž medzi týmito podnikmi."

4 Článok 139 ods. 1 podrobných pravidiel stanovuje, že „ak sa cenové ponuky pre danú zmluvu javia neobvykle nízke, verejný obstarávateľ si ešte pred zamietnutím takýchto súťažných návrhov na základe uvedeného dôvodu písomne vyžiada podrobné údaje o základných prvkoch súťažného návrhu, ktoré považuje za dôležité a tieto základné prvky si preverí po vypočutí zúčastnených strán, berúc do úvahy vysvetlenia, ktoré boli poskytnuté."

5 Článok 146 ods. 4 podrobných pravidiel stanovuje, že „výbor na vyhodnocovanie súťažných návrhov si v prípade neobvykle nízkych cenových ponúk uvedených v článku 139 tohto nariadenia vyžiada všetky príslušné informácie týkajúce sa zostavenia súťažného návrhu".

Skutkové okolnosti

6 Rámcovou zmluvou 98/16/IX.D.1/1 z 13. januára 1999 Komisia poverila spoločnosť Belgium International Travel zabezpečovaním služieb cestovnej agentúry pre svojich zamestnancov v Bruseli. Táto zmluva bola uzavretá na počiatočné obdobie dvoch

rokov, s možnosťou trojnásobného predĺženia vždy o rok, t. j. na obdobie od 1. apríla 1999 do 31. marca 2004. Na základe dodatku k zmluve z 27. februára 2001 prešli práva a povinnosti z tejto zmluvy na žalobcu.

7 Oznámením o vyhlásení verejného obstarávania uverejneným 30. mája 2003 v *Dodatku k Úradnému vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ S 103, 2003) Komisia pod referenčným číslom ADMIN/D1/PR/2003/051 vyhlásila verejné obstarávanie formou užšej súťaže na poskytovanie služieb cestovnej agentúry pri služobných cestách úradníkov a zamestnancov a cestách iných osôb, ktoré sa realizujú na účet alebo žiadosť orgánov a inštitúcií Spoločenstva.

8 Zo spisu vyplýva, že Komisia toto verejné obstarávanie zrušila v nadväznosti na odstúpenie niektorých orgánov Spoločenstva od obstarávania.

9 Dňa 29. júla 2003 Komisia v súlade s rozpočtovým nariadením a podrobnými pravidlami uverejnila v *Dodatku k Úradnému vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ S 143, 2003) pod referenčným číslom 2003/S 143-129409 nové oznámenie o vyhlásení metódy verejného obstarávania formou užšej súťaže týkajúcej sa poskytovania služieb cestovnej agentúry pri služobných cestách úradníkov a zamestnancov a cestách iných osôb, ktoré sa vykonávajú na účet alebo žiadosť niektorých orgánov alebo inštitúcií Spoločenstva (časť II.1.6 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania). Verejné obstarávanie pozostávalo z viacerých častí, pričom každá sa viazala na jedno miesto poskytovania služieb, a to na Brusel (časť č. 1), Luxemburg (časť č. 2), Grange (časť č. 3), Ispru (časť č. 4), Geel (časť č. 5), Petten (časť č. 6) a Sevillu (časť č. 7).

10 Doporučeným listom z 28. novembra 2003 žalobca predložil Komisii ponuku týkajúcu sa častí č. 1, 2, 3, 5, 6 a 7 uvedeného obstarávania.

11 Listom z 24. februára 2004 Komisia informovala žalobcu, že jeho ponuka týkajúca sa časti č. 1 verejného obstarávania (ďalej len „časť č. 1" alebo „sporné obstarávanie") nebola vybratá, keďže pomer kvalita/cena bol v prípade jeho ponuky nižší ako pri vybranej ponuke. V liste z 24. februára 2004 sa konkrétne uvádza:

„Po preskúmaní ponúk predložených na základe nášho oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania Vám s poľutovaním oznamujeme, že vaša ponuka týkajúca sa častí č. 1, 2, 3 a 7 predmetného obstarávania nebola vybratá. Dôvody zamietnutia vašej ponuky sú tieto:

Časť č. 1 (Brusel)

Bolo konštatované, že pomer kvalita/cena bol pri vašej ponuke (51,55) nižší ako pri ponuke spoločnosti, ktorá bola navrhnutá na uzavretie zmluvy (87,62)..."

12 Listom z 8. marca 2004 žalobca požiadal Komisiu, aby mu poskytla presnejšie informácie, pokiaľ ide o ponuku vybranú v spornom obstarávaní. Zároveň ju požiadal, aby prerušila daný postup verejného obstarávania a neuzavrela zmluvu s podnikom, ktorý bol v ňom vybraný.

13 Listom zo 16. marca 2004 Komisia poskytla žalobcovi informácie o dôvodoch svojho rozhodnutia z 24. februára 2004 o neuzavretí zmluvy v spornom obstarávaní a o uzavretí zmluvy s iným podnikom (ďalej len „rozhodnutie o neuzavretí zmluvy" a „rozhodnutie o uzavretí zmluvy"). Komisia najmä upresnila, že ponuka žalobcu získala po kvalitatívnej a finančnej analýze 51,55 bodov, zatiaľ čo vybraná ponuka od spoločnosti Wagon-Lits Travel (ďalej len „WT" alebo „vedľajší účastník konania")

získala 87,62 bodov, a teda ponuka WT bola ekonomicky najvýhodnejšia a odôvodňovala uzavretie zmluvy v spornom obstarávaní s týmto podnikom. Komisia tiež uviedla, že hoci bola ponuka WT cenovo zreteľne nižšia ako ponuka žalobcu (index 100 pre WT a index 165,56 pre žalobcu), „nejavila sa neobvykle nízka, a nebol preto dôvod použiť ustanovenia článku 139 [podrobných pravidiel]".

14 Faxom zo 17. marca 2004 Komisia navrhla žalobcovi predĺženie platnosti rámcovej zmluvy 98/16/IX.D.1/1 týkajúcej sa služieb cestovnej agentúry, ktorá sa mala skončiť 31. marca 2004, až do 27. júna 2004 vrátane.

15 V liste z 19. marca 2004 Komisia odôvodnila svoj návrh na predĺženie platnosti uvedenej rámcovej zmluvy tým, že oznámenie inštrukcií novej zmluvnej strane, t. j. WT, a nadobudnutie účinnosti zmluvy sa nemôžu uskutočniť k dátumu skončenia platnosti stanovenému v uvedenej rámcovej zmluve. V tomto liste sa konkrétne uvádzalo, že z dôvodu „lehôt, ktoré sa nedajú skrátiť a sú nezávislé od vôle Komisie a druhej zmluvnej strany, sa postúpenie inštrukcií novej zmluvnej strane a nadobudnutie účinnosti novej zmluvy nemôžu uskutočniť k dátumu, keď sa skončí platnosť zmluvy [so žalobcom]".

16 Faxom z 22. marca 2004 žalobca informoval Komisiu, že si neželá predĺžiť platnosť rámcovej zmluvy, a teda že platnosť zmluvy sa musí skončiť 1. apríla 2004.

17 V listoch z 23. a 26. marca 2004 Komisia požiadala žalobcu, aby WT postúpil spisy týkajúce sa „profilu zákazníkov", ktoré vytvoril s cieľom „zabezpečiť kontinuitu služby v sektore služobných ciest". Listami z 25. a 31. marca 2004 žalobca informoval Komisiu, že odmieta dané profily WT postúpiť.

18 Dňa 31. marca 2004 Komisia uzavrela s WT zmluvu o poskytovaní služieb cestovnej agentúry v Bruseli. Táto zmluva nadobudla účinnosť 1. apríla 2004 s klauzulou, ktorá novej zmluvnej strane umožňovala poskytovať služby „ex-plant" (v jej vlastných kanceláriách) počas prechodného obdobia od 1. apríla do 19. mája 2004.

Konanie a návrhy účastníkov konania

19 Žalobca návrhom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 26. apríla 2004 podal žalobu, ktorou sa domáhal jednak zrušenia rozhodnutia o neuzavretí zmluvy a rozhodnutia o uzavretí zmluvy a jednak náhrady škody, ktorú utrpel v dôsledku týchto dvoch rozhodnutí.

20 Dňa 26. apríla 2004 podal žalobca návrh na prejednanie a rozhodnutie veci v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76 bis Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa tento návrh rozhodnutím z 10. júna 2004 zamietol.

21 Samostatným podaním zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 26. apríla 2004 podal žalobca návrh na nariadenie predbežných opatrení spočívajúcich jednak v odklade výkonu rozhodnutia o neuzavretí zmluvy a rozhodnutia o uzavretí zmluvy, jednak v uložení povinnosti prijať opatrenia potrebné na pozastavenie účinkov rozhodnutia o uzavretí zmluvy alebo účinkov zmluvy uzavretej v nadväznosti na toto rozhodnutie Komisii. Predseda Súdu prvého stupňa tento návrh zamietol uznesením z 27. júla 2004 a rozhodol, že o trovách súvisiacich s týmto konaním sa rozhodne v konaní vo veci samej.

22 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 9. júna 2004 WT podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu uznesením zo 14. júla 2004. WT predložil svoje vyjadrenie a ostatní účastníci konania sa k nemu vyjadrili v stanovenej lehote.

23 Na základe správy sudcu spravodajcu rozhodol Súd prvého stupňa o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 64 rokovacieho poriadku požiadal Komisiu, aby odpovedala na viacero otázok, a WT, aby jednak odpovedal na jednu otázku, jednak aby predložil kópiu finančnej a technickej ponuky predloženej v rámci postupu verejného obstarávania s odstránenými dôvernými údajmi. Komisia odpovedala na otázky Súdu prvého stupňa listom z 9. februára 2005 a WT predložil vyžiadaný dokument a odpoveď na otázku Súdu prvého stupňa listom zo 14. februára 2005.

24 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie o neuzavretí zmluvy,

— zrušil rozhodnutie o uzavretí zmluvy,

— určil, že protiprávne konanie, ktorého sa dopustila Komisia, je chybou, ktorá má za následok vznik jej zodpovednosti,

— na základe článku 64 rokovacieho poriadku nariadil Komisii, aby predložila všetky listiny týkajúce sa výberu ponuky pre časť č. 1 verejného obstarávania, ktorými disponuje,

— odkázal žalobcu na Komisiu, aby sa vykonalo posúdenie vzniknutej škody,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

25 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako celok,

— zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania.

26 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania.

O návrhoch na zrušenie rozhodnutí

27 Na podporu svojich návrhov na zrušenie rozhodnutí žalobca v podstate uvádza dva žalobné dôvody. Prvý je založený na porušení článku 146 podrobných pravidiel a na zjavne nesprávnom posúdení finančných ponúk. Druhý vyplýva zo zjavne nesprávneho posúdenia kvality ponúk.

1. *O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 146 podrobných pravidiel a zo zjavne nesprávnom posúdení finančných ponúk*

Tvrdenia účastníkov konania

28 Žalobca zastáva názor, že Komisia tým, že nepovažovala finančnú ponuku WT za neobvykle nízku, a teda nedodržala povinnosť vyžiadať si od WT podrobné údaje o jej základných prvkoch, porušila článok 146 podrobných pravidiel, keďže podľa jej názoru článok 139 podrobných pravidiel sa nevzťahoval na predmetný prípad.

29 Podľa žalobcu bola cena ponuky WT o 42 % nižšia ako priemer ponuky žalobcu a tretieho uchádzača, ktorí predložil ešte vyššiu cenovú ponuku, keďže ponuka žalobcu dostala index 165,56 a najdrahšia ponuka index 181,13. Tento značný rozdiel mal viesť Komisiu k tomu, aby považovala ponuku WT za ponuku s neobvykle nízkou cenou, najmä ak je známe, že žalobca listom z 8. marca 2004 oboznámil Komisiu so svojimi pochybnosťami o obsahu ponuky WT.

30 Žalobca zdôrazňuje, že hoci Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o okolnosti, ktoré treba zohľadniť pri rozhodovaní o uzavretí zmluvy v nadväznosti na verejné obstarávanie, sudca Spoločenstva však overuje dodržanie procesných pravidiel a pravidiel týkajúcich sa odôvodnenia, ako aj vecnú presnosť skutkových zistení, absenciu zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2002, Tideland Signal/Komisia, T-211/02, Zb. s. II-3781, bod 33).

31 V tejto súvislosti žalobca pripomína, že Súd prvého stupňa dospel v rozsudku z 25. februára 2003, Renco/Rada (T-4/01, Zb. s. II-171, bod 76) k názoru, že Rada „musí preskúmať dôveryhodnosť a serióznosť ponúk, ktoré sa jej zdajú celkovo podozrivé, čo nevyhnutne implikuje, aby si v prípade potreby vyžiadala upresnenie jednotlivých cien, ktoré sa jej zdajú podozrivé, *a fortiori*, ak ich je veľa", a navyše, „skutočnosť, že ponuka žalobcu bola posúdená v súlade so súťažnými podkladmi, nezbavuje Radu povinnosti podľa uvedeného článku preskúmať ceny ponuky, ak sa vyskytnú pochybnosti o ich dôveryhodnosti počas skúmania ponúk a po počiatočnom vyhodnotení ich súladu so súťažnými podkladmi".

32 V predmetnom prípade žalobca zdôrazňuje, že cena za služby cestovnej agentúry sa v každej časti verejného obstarávania skladá jednak z „nákladov za riadenie" („management fee"), ktoré predstavujú náhradu nákladov cestovnej agentúry na zabezpečenie ciest personálu európskych orgánov a inštitúcií, jednak „transakčných nákladov" („transaction fee"), ktoré predstavujú náhradu nákladov cestovnej agentúry na zabezpečenie ciest iných osôb, než je personál európskych orgánov a inštitúcií, ktoré však cestujú na žiadosť týchto orgánov alebo inštitúcií.

33 Žalobca pripomína, že „náklady na riadenie" sa skladajú zo mzdových nákladov, prevádzkových nákladov a všeobecných nákladov. Podľa neho mzdové náklady predstavujú hlavnú položku „nákladov na riadenie", a teda aj ceny za služby cestovnej agentúry, ktoré sa týkajú časti č. 1. Žalobca tiež vo svojej finančnej ponuke

odhadol, že mzdové náklady predstavujú 79,5 % „nákladov na riadenie". Keďže je cena služieb cestovnej agentúry tvorená hlavne mzdovými nákladmi, mala Komisia podľa názoru žalobcu pokladať cenu navrhnutú WT za neobvykle nízku.

34 Za týchto okolností sa žalobca domnieva, že jediným spôsobom, ako znížiť mzdové náklady, a teda aj cenovú ponuku, bolo značné zníženie počtu personálu určeného na vykonávanie zmluvy alebo jeho odmeny oproti odmenám navrhnutým žalobcom. Takéto zníženia by mali nevyhnutne vplyv na kvalitu plnení.

35 V prvom rade, pokiaľ ide o odmeny, žalobca zdôrazňuje, že súťažné podklady stanovovali, že služby cestovnej agentúry musia byť poskytované v rámci priestorov európskych orgánov a inštitúcií. Pracovné zmluvy personálu by sa teda spravovali belgickým právom, ktoré pri pracovných zmluvách ukladá povinnosť minimálnej mzdy.

36 Po druhé, pokiaľ ide o počet pracovníkov, žalobca sa domnieva, že zabezpečenie kvality poskytovaných plnení si vyžaduje zamestnanie 39 osôb. Keďže náklady na personál nie je možné znížiť, umožňoval značný rozdiel v cene medzi ponukou WT a ponukami iných uchádzačov dospieť k záveru, že ponuka WT je ponuka s neobvykle nízkou cenou. Žalobca dáva do pozornosti, že aj keby bolo možné predložiť výhodnejšiu ponuku, ako bola jeho, rozdiel 42 % je v každom prípade ťažko zdôvodniteľný.

37 Navyše žalobca upozorňuje, že Komisia neoprávnene venovala pozornosť vzťahu medzi objemom transakcií a „nákladmi na riadenie", keďže takéto kritérium v súťažných podkladoch nefigurovalo. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že medzi

objemom transakcií v časti č. 1 a časti č. 2 a rozpočtami odhadnutými pre tieto časti neexistuje žiadna úmera. Rozpočet odhadnutý pre časť č. 2 totiž predstavuje iba 12,58 % rozpočtu odhadnutého pre časť č. 1. Navyše objem transakcií odhadovaný v časti č. 2 predstavuje iba 22,8 % objemu transakcií v časti č. 1.

38 Napokon žalobca upozorňuje, že Komisia uplatnila iné kritériá, než boli uvedené v súťažných podkladoch, a to jednak vo vzťahu k „nákladom na riadenie", jednak zohľadnením systému hmotnej zainteresovanosti, ktorý navrhol WT, ako aj jeho technických a logistických prostriedkov.

39 Podľa Komisie nebola ponuka WT neobvykle nízka a použitie článku 139 podrobných pravidiel teda nebolo potrebné. Použitie slovesa „javiť sa" v článku 139 ods. 1 podrobných pravidiel zdôrazňuje vôľu zákonodarcu Spoločenstva poskytnúť verejnému obstarávateľovi široký rámec voľnej úvahy pri postupoch na verejného obstarávania. Navyše Komisia upozorňuje, že z toho istého článku vyplýva, že ponuka s neobvykle nízkou cenou nie je sama osebe protiprávna, keďže je možné vziať do úvahy vysvetlenia takejto jej povahy.

40 Komisia zdôrazňuje, že medzi priemernou hodnotou „transakčných nákladov", ktoré ponúkali žalobca a WT, nebol závažný rozdiel, zatiaľ čo medzi výškou „nákladov na riadenie" ponúkaných týmito dvoma uchádzačmi bol rozdiel nezanedbateľný.

41 Pokiaľ ide o mzdové náklady, WT ich náležite vyhodnotil v závislosti od potrebného počtu personálu, vychádzajúc najmä z pomeru „priemerného ročného objemu transakcií na pracovníka". Komisia ďalej zdôrazňuje, že aj iná ponuka navrhovala menší počet konzultantov ako ponuka žalobcu. Pokiaľ ide o náklady na osobu, Komisia zdôrazňuje, že WT navrhol druhú najnižšiu cenu, zatiaľ čo žalobca navrhol najvyššiu.

42 Čo sa týka všeobecných nákladov, ponuka WT bola oveľa nižšia ako ponuka žalobcu.

43 Hodnotiaca komisia vzala tiež do úvahy rôzne parametre s cieľom posúdiť koherentnosť ponúk, pokiaľ ide o „náklady na riadenie". Analyzovala jednak priemerné náklady na jednu transakciu „služobná cesta" hradenú v rámci „nákladov na riadenie", vo vzťahu k priemerným nákladom na jednu transakciu „iné cesty" hradenú v rámci „transakčných nákladov". Tieto priemerné náklady boli v prípade žalobcu 32,94 eur oproti 14,37 eur a v prípade WT 16 eur oproti 15,66 eur. Ďalej hodnotiaca komisia porovnala výšku „nákladov na riadenie" v časti č. 1 (Brusel) a v časti č. 2 (Luxemburg), v závislosti od pomeru objemov transakcií týchto častí. Z tejto analýzy vyplynulo, že u WT boli „náklady na riadenie" v časti č. 1 3,64-krát vyššie ako v časti č. 2, a to pri 3,56-krát vyššom objeme služobných ciest. U žalobcu boli „náklady na riadenie" v časti č. 1 vyššie, keďže boli 7,89-krát vyššie ako v časti č. 2, takisto pri 3,56-krát vyššom objeme služobných ciest.

44 Vzhľadom na túto analýzu považovala Komisia ponuku WT za realistickú, vyváženú a primeranú. Zdôrazňuje, že vychádzala z objektívnych a porovnateľných parametrov, ktoré jej umožnili posúdiť koherentnosť technického obsahu a cenovej úrovne ponuky.

45 Komisia tiež zdôrazňuje skutočnosť, že zohľadnila systém hmotnej zainteresovanosti WT (rozdelenie zliav, ktoré agentúra zjedná na nákupných cenách lístkov vo vzťahu k cenám Medzinárodnej asociácie leteckej dopravy, ďalej len „IATA", medzi agentúru a Komisiu). Komisia sa totiž domnieva, že systém hmotnej zainteresovanosti je závažným prvkom posúdenia jednak prípadného príjmu, s ktorým môže uchádzač počítať navyše k odmene za službu, jednak ekonomickej vyváženosti ponuky, pokiaľ ide o „náklady na riadenie".

46 Podľa názoru WT Komisia preukázala, že vykonala podrobné a presné porovnanie, jeho ponuka sa preto nemohla javiť ako ponuka s neobvykle nízkou cenou.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

47 Na úvod je potrebné pripomenúť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré zohľadní pri rozhodovaní o tom, s kým uzavrie zmluvu v rámci verejného obstarávania, a že preskúmanie Súdu prvého stupňa sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá a pravidlá týkajúce sa odôvodnenia, či sa vychádzalo z vecne presne zistených skutkových okolností, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo k zneužitiu právomoci (rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. februára 2000, ADT Projekt/Komisia, T-145/98, Zb. s. II-387, bod 147, a z 26. februára 2002, Esedra/Komisia, T-169/00, Zb. s. II-609, bod 95).

48 Tiež je potrebné zdôrazniť, že podľa článku 97 rozpočtového nariadenia „zmluvy je možné uzavrieť automatickým výberom ponuky alebo prijatím ponuky, ktorá je finančne [ekonomicky — *neoficiálny preklad*] najvýhodnejšia". Okrem toho podľa článku 138 podrobných pravidiel „ponukou, ktorá je finančne [ekonomicky — *neoficiálny preklad*] najvýhodnejšia, je súťažný návrh s najlepším pomerom cena/kvalita, pritom sa berú do úvahy kritériá odôvodnené predmetom zmluvy".

49 Navyše z článku 139 podrobných pravidiel vyplýva, že verejný obstarávateľ má pred zamietnutím ponuky z dôvodu jej neobvykle nízkej ceny povinnosť umožniť uchádzačovi, aby vysvetlil, t. j. odôvodnil, jednotlivé prvky svojej ponuky. Takisto povinnosť overiť seriózność ponuky vyplýva z predchádzajúcej existencie pochybností o jej dôveryhodnosti, keďže, navyše, hlavným cieľom tohto článku je umožniť uchádzačovi, aby nemohol byť vylúčený z daného postupu bez možnosti odôvodniť obsah svojej ponuky, ktorá sa javí ako ponuka s neobvykle nízkou cenou.

50 Uplatnenie článku 146 podrobných pravidiel je preto vnútorne späté s uplatnením článku 139 podrobných pravidiel, keďže hodnotiaca komisia je povinná vyžiadať si vhodné upresnenia o jednotlivých prvkoch ponuky pred jej prípadným zamietnutím, až keď sa ponuka považuje za ponuku s neobvykle nízkou cenou. Takisto sa v prípade, že sa ponuka nejaví neobvykle nízka v zmysle uvedeného článku 139, v protiklade s tvrdením žalobcu nepoužije článok 146 podrobných pravidiel. A preto, keďže hodnotiaca komisia nemala v predmetnom prípade vôbec v úmysle zamietnuť ponuku WT — vzhľadom na to, že sa jej nejavila ako ponuka s neobvykle nízkou cenou — článok 139 podrobných pravidiel bol úplne irelevantný.

51 Pokiaľ ide o uzavretie zmluvy v spornom obstarávaní, z článku 6 súťažných podkladov vyplýva, že „na uzavretie zmluvy bude pre každú časť vybratý uchádzač, ktorý predloží ekonomicky najvýhodnejšiu ponuku vzhľadom na kvalitu navrhovaných služieb a ponúkané ceny". Podľa ustálenej judikatúry nemusia byť všetky kritériá hodnotenia ponúk, ktoré zohľadní verejný obstarávateľ, čisto ekonomickej povahy, keďže nie je možné vylúčiť, že z pohľadu daného verejného obstarávateľa môžu hodnotu ponuky ovplyvniť aj iné faktory (rozsudok Súdneho dvora zo 17. septembra 2002, Concordia Bus Finland, C-513/99, Zb. s. I-7213, bod 55, a rozsudok Renco/Rada, už citovaný, bod 67).

52 V predmetnom prípade sa cena za služby cestovnej agentúry skladá z dvoch hlavných prvkov: i) „náklady na riadenie", ktoré predstavujú celkovú mesačnú čiastku pokrývajúcu mzdové náklady, prevádzkové náklady a všeobecné náklady a ii) „transakčné náklady", ktoré predstavujú náhradu administratívnych nákladov cestovnej agentúry týkajúcich sa presunov osôb, ktoré cestujú na žiadosť európskych orgánov a inštitúcií.

53 Súd prvého stupňa poukazuje na skutočnosť, že žalobca nespochybňuje „transakčné náklady" navrhnuté WT, a namieta len výšku ním ponúkaných „nákladov na

riadenie". Preto je potrebné zistiť, či sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o finančný obsah „nákladov na riadenie" v jeho jednotlivých prvkoch, keďže ponuka „nákladov na riadenie" od WT bola najlacnejšia, ponuka žalobcu najdrahšia a dve ďalšie ponuky sa nachádzali medzi týmito dvoma ponukami.

O mzdových nákladoch

54 Je potrebné vychádzať z toho, že mzdové náklady sa určujú v závislosti od počtu pracovníkov a nákladov na jedného pracovníka.

55 Pokiaľ ide, po prvé, o počet pracovníkov, treba zdôrazniť, že tento môže byť užitočným ukazovateľom prípadného podcenenia potrieb podmieňujúcich riadne poskytovanie služieb, ktoré sú predmetom verejného obstarávania. Tento číselný údaj však nemožno pokladať za rozhodujúci ukazovateľ, keďže účinnosť organizačnej štruktúry uchádzača môže odôvodňovať použitie menšieho počtu pracovníkov.

56 V predmetnom prípade Súd prvého stupňa zaznamenal, že WT pri posudzovaní potrebného počtu pracovníkov vychádzal z „priemerného mesačného objemu transakcií na pracovníka", pričom tento výpočet spočíval na objektívnom a realistickom kritériu. WT v odpovedi na jednu z písomných otázok Súdu prvého stupňa uviedol, že ním odhadnutý potrebný počet pracovníkov pre časť č. 1 bol 29, pričom iná ponuka navrhovala ešte nižší počet.

57 Odhad žalobcu, že na poskytovanie služieb je potrebných 39 osôb, nie je relevantný, keďže nie je vylúčené, aby iní uchádzači boli schopní ponúknuť nižší počet pracovníkov predovšetkým vďaka výkonnejšiemu modelu fungovania a vyššej úrovni technického vybavenia.

58 Vzhľadom na uvedené dôvody Súd prvého stupňa usudzuje, že žalobca dostatočne nepreukázal, že odhad WT týkajúci sa potrebného počtu pracovníkov bol neprimeraný a že WT tento počet podcenil.

59 Ďalej, pokiaľ ide o náklady na jednu osobu, treba pripomenúť, že WT navrhol druhú najnižšiu cenu na pracovníka, zatiaľ čo žalobcom navrhnutá cena bola najvyššia.

60 Vo svetle uvedeného konštatovania je zjavné, že WT nebol jediným hospodárskym subjektom, ktorý odhadol potreby časti č. 1 v nižšej cene ako žalobca. Navyše, skutočnosť, že iný uchádzač navrhol nižšie náklady na osobu ako vybraný uchádzač, mohla posilniť názor verejného obstarávateľa, že ceny navrhnuté WT nie sú neobvykle nízke.

61 Súd prvého stupňa zaznamenal, že žalobca sa obmedzuje na tvrdenie, že WT navrhol buď nedostatočný počet pracovníkov alebo neobvykle nízke odmeny pre týchto pracovníkov. Treba si však všimnúť, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli preukázať, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Verejný obstarávateľ preto mohol dospieť k záveru, že počet pracovníkov navrhnutý WT je logický a vybraná ponuka nemá neobvykle nízku cenu.

O prevádzkových nákladoch

62 Pokiaľ ide o prevádzkové náklady, z prílohy 2 súťažných podkladov vyplýva, že sú tvorené jednak započítateľnými nákladmi súvisiacimi s časovým posunom medzi dátumom, kedy agentúra uhrádza faktúry svojim dodávateľom, a dátumom, kedy Komisia uhrádza faktúry agentúre, a ďalej ostatnými nákladmi a výdavkami na riadenie, ktoré sa týkajú vybavenia, spotrebného tovaru, údržby a používania informačných a komunikačných technológií, používaných na účely plnenia zmluvy.

63 V tejto súvislosti žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by prevádzkové náklady navrhnuté WT boli neobvykle nízke, a vo svojich písomných vyjadreniach sa obmedzil na to, že definoval jednotlivé zložky týchto nákladov, a nevysvetlil, v čom bol ich odhad zo strany WT neobvykle nízky.

O všeobecných nákladoch

64 Pokiaľ ide o všeobecné náklady, treba uviesť, že Komisia mohla konštatovať, že v ponuke WT bola časť všeobecných nákladov oveľa nižšia ako v ponuke žalobcu. Vo vzťahu k tejto položke je potrebné zdôrazniť, že uchádzači robia jej odhad podľa svojej praxe a skúseností. Odhady žalobcu teda nemožno považovať za štandard, keďže špecifickosť organizačného usporiadania každého uchádzača môže odôvodňovať existenciu nižších nákladov.

65 Navyše sa podľa Komisie WT usiloval „minimalizovať náklady pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne kvality, a to opierajúc sa o vysoko výkonné infraštruktúry a technológie a pokrokové techniky produktivity". Z písomnej odpovede na jednu z otázok Súdu prvého stupňa vyplýva, že Komisia zohľadnila najmä schopnosť WT navrhnúť optimálne riešenia pre poskytovanie služieb so zníženými nákladmi, ale aj inovatívne informatické riešenia. Navyše, vyčerpávajúci popis technických a logistických zdrojov v ponuke WT umožnil Komisii, aby sa uistila, že používané infraštruktúry a vyvinuté nástroje sú zamerané na produktivitu a zníženie nákladov pri súčasnom zabezpečení efektivity služieb. Rovnako aj technická ponuka dávala do popredia snahu o poskytovanie čo najlepších služieb, a to pri čo najmenších nákladoch.

66 Vo svetle týchto úvah sa preto Súd prvého stupňa domnieva, že Komisia venovala pozornosť tomu, aby overila, že všeobecné náklady zabezpečujú riadny výkon želaných plnení a vybraná ponuka je dôveryhodná a seriózna.

67 Takisto je potrebné poznamenať, že hodnotiaca komisia overila koherentnosť „nákladov na riadenie" predovšetkým na základe porovnania priemerných nákladov na jednu transakciu „služobná cesta" hradenú v rámci „nákladov na riadenie" s priemernými nákladmi na jednu transakciu „iné cesty" hradenú v rámci „transakčných nákladov". Táto analýza preukázala, že uvedené náklady boli v prípade ponuky žalobcu takmer dvakrát vyššie ako priemerné náklady jednej transakcie hradenej v rámci „transakčných nákladov" (32,94 eur oproti 14,37 eur), na rozdiel od ponuky WT, ktorá navrhovala iba veľmi mierne odlišné náklady (16 eur oproti 15,66 eur).

68 Hodnotiaca komisia ďalej porovnala „náklady na riadenie" v časti č. 1 (Brusel) a č. 2 (Luxemburg) v závislosti od pomerného objemu každej časti. Ponuka WT sa teda mohla verejnému obstarávateľovi zdať dôveryhodná, keďže „náklady na riadenie" boli v časti č. 1 3,64-krát vyššie ako v časti č. 2, pri 3,56-krát vyššom objeme

služobných ciest, čo bol oprávnený pomer, z ktorého nie je zrejmá žiadna nelogickosť ponúkaných cien. Naproti tomu boli „náklady na riadenie" u žalobcu oveľa vyššie v časti č. 1, konkrétne 7, 89-krát vyššie ako v časti č.2, rovnako pri 3,56-krát vyššom objeme služobných ciest.

69 Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že žalobca síce napáda toto pomerné porovnanie, ale nedokazuje, že je toto porovnanie mylné, ak je navyše známe, že v protiklade s tvrdením žalobcu Komisia tento porovnávací postup použila len na to, aby sa uistila, že vybraná ponuka je koherentná, a nie na rozhodnutie o zadaní časti č. 1. Komisia sa preto mohla oprávnene domnievať, že „náklady na riadenie" v ponuke WT sú seriózne a dôveryhodné.

O systéme hmotnej zainteresovanosti

70 Je potrebné súhlasiť s Komisiou v tom, že systém hmotnej zainteresovanosti bol zohľadnený pri kvalitatívnom posudzovaní ponuky s cieľom preukázať, že ponuka sa oprávnene nepovažovala za neobvykle nízku. Tento prvok nebol použitý ako kritérium na uzavretie zmluvy, ale na to, aby sa Komisia uistila o dôveryhodnosti a serióznosti finančnej ponuky ako celku. Keďže sa každá zľava, ktorú získa poskytovateľ služby, pomerne rozdelí medzi neho a Komisiu a keďže v predmetnom prípade WT navrhol významnú časť dodatočných príjmov v časti hmotnej zainteresovanosti, mohla sa Komisia ubezpečiť o ekonomickej vyváženosti „nákladov na riadenie".

71 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa nezdá, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď považovala finančnú ponuku WT za ekonomicky najvýhodnejšiu a zároveň ju nepovažovala za neobvykle nízku. Prvý žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý.

2. *O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení kvality technických ponúk*

Tvrdenia účastníkov konania

72 Žalobca sa domnieva, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď udelila ponuke WT najvyššiu známku (87,62 zo 100) za kvalitu ponúkaných služieb. Podľa jeho názoru, aby bolo možné vysvetliť získanie najvyššej známky, mala ponuka WT predstaviť významné záruky kvality služieb cestovnej agentúry, ale aj vyššie záruky, než ponúkol on sám. Podľa jeho názoru však ponuka WT v žiadnom prípade nemohla zaručiť dostatočnú kvalitu uvedených služieb.

73 Žalobca zastáva názor, že ak WT zamestnala 14 zo svojich 35 bývalých pracovníkov, znamená to, že nemala k dispozícii potrebný personál na zabezpečenie dobrej kvality plnení.

74 Žalobca poukazuje na skutočnosť, že počas poskytovania služieb v rámci plnenia rámcovej zmluvy, t. j. v období od 1. apríla 1999 do 31. marca 2004, mu nebol vyčítaný žiaden nedostatok. V tejto súvislosti pripomína, že vo vnútornej nóte zo 6. decembra 2001 šéf oddelenia povereného služobnými cestami v rámci Komisie uznal, že si žalobca dobre plní svoje služby cestovnej agentúry a vyzdvihol „celkovo pozitívny" charakter týchto služieb. Žalobca sa preto domnieva, že jeho ponuka plne vyhovovala požiadavkám stanoveným v súťažných podkladoch.

75 Žalobca zdôrazňuje, že Komisia už aj pred začatím plnenia zmluvy vedela, že WT nemôže zabezpečiť riadne poskytovanie služieb počas obdobia troch mesiacov, t. j. obdobia zodpovedajúceho jednej osmine počiatočnej doby platnosti zmluvy. Žalobca

však poukazuje na to, že v zmysle prílohy 1 súťažných podkladov je poskytovanie služieb cestovnej agentúry v priestoroch inštitúcií kategorickou podmienkou výkonu tejto služby, najmä vzhľadom na to, že od zmluvy možno odstúpiť, ak „sa s plnením zmluvy skutočne nezačalo do troch mesiacov od dátumu, ktorý bol na tento účel stanovený". Žalobcu tiež udivuje, že hoci sa v čase vyhodnocovania ponúk počítalo s tým, že WT nebude môcť plniť zmluvu počas troch mesiacov, získala táto spoločnosť najvyššiu známku, pokiaľ ide o kvalitu.

76 Žalobca si myslí, že rozhodnutie o uzavretí zmluvy s WT na časť č. 1 bolo prijaté s neznalosťou požiadaviek súťažných podkladov, ktoré ako podmienku prípustnosti ponuky v prílohe 1 stanovujú predloženie dôkazu o tom, že uchádzač má potrebné povolenia na vydávanie cestovných lístkov, a upresňuje, že pred začatím plnenia zmluvy sa bude vyžadovať číslo licencie IATA (ďalej len „licencia IATA"). Zmluva s WT však bola uzavretá 31. marca 2004 a s jej plnením sa začalo 1. apríla 2004, hoci WT číslo licencie nevedelo poskytnúť. Žalobca sa teda domnieva, že pokiaľ ide o licenciu IATA, on ako jediný z uchádzačov dodržal súťažné podklady.

77 Komisia si myslí, že kvalitu technických ponúk vyhodnotila v súlade so súťažnými podkladmi a metodikou hodnotenia, ktorá bola stanovená pred otvorením ponúk, a to bez toho, aby sa dopustila akéhokoľvek nesprávneho posúdenia.

78 Pokiaľ ide o nemožnosť zabezpečiť plnenie zmluvy medzi 1. aprílom a 27. júnom 2004, Komisia poznamenáva, že žiadna zmluvná strana okrem žalobcu nebola v stave splniť všetky administratívne a technické formality potrebné na poskytovanie služieb v priestoroch Komisie v lehote 6 týždňov od rozhodnutia o uzavretí zmluvy a menej ako mesiac od dátumu, kedy bolo možné podpísať zmluvu. Z tohto dôvodu Komisia požiadala žalobcu, aby naďalej poskytoval dané služby, ale žalobca napokon odmietol tejto žiadosti vyhovieť.

79 Komisia preto zdôrazňuje, že v naliehavej situácii vyplývajúcej z nepredvídateľných okolností, ktoré nezavinil verejný obstarávateľ a ktoré môžu ohroziť záujmy Spoločenstva, musela použiť článok 126 ods. 1 písm. c) podrobných pravidiel. Preto podpísala predmetnú zmluvu s dodatkom, ktorý novej zmluvnej strane umožnil poskytovať služby „ex-plant", t. j. vo vlastných priestoroch, počas prechodného obdobia od 1. apríla do 19. mája 2004, a nie počas obdobia troch mesiacov, ako tvrdí žalobca.

80 V tejto súvislosti Komisia pripomína, že musela čeliť nepredvídanému odstúpeniu viacerých inštitúcií od obstarávania, medziiným Európskeho parlamentu a Súdneho dvora. V predmetnom prípade súťažné podklady nestanovovali žiaden presný dátum na začatie poskytovania plnení, ale len to, že zmluva musí byť podpísaná pred 30. júnom 2004 a ponuky platia 9 mesiacov od 2. decembra 2003. Navyše, WT bol vždy schopný plniť záväzky zo zmluvy zo sporného obstarávania, s čím však nemusel začať skôr ako 1. júla 2004.

81 Komisia ďalej popiera tvrdenie, podľa ktorého už v čase medziinštitucionálneho oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vedela o ťažkostiach, ktoré vzniknú po odstúpení niektorých inštitúcií od verejného obstarávania. V skutočnosti sa problémy technického a administratívneho rázu, znemožňujúce plnenie zmluvy „in-plant" od 1. apríla 2004, objavili až na stretnutí s WT 8. marca 2004. Komisia si preto myslí, že problémy boli známe až po uzavretí verejného obstarávania, čo ju prinútilo hľadať primerané riešenie.

82 Komisia zdôrazňuje, že podľa súťažných podkladov sa licencia IATA mala vyžadovať až pred začatím plnenia zmluvy, čiže až po uzavretí verejného obstarávania. Navyše táto licencia vôbec nepatrí medzi kvalitatívne kritériá výberu účastníkov.

83 WT namieta proti tvrdeniu, že by aktuálnej zmluvnej strane mala byť automaticky pridelená najvyššia známka.

84 Pokiaľ ide o licencie IATA, WT zdôrazňuje, že mala všeobecnú licenciu na svoju činnosť v Belgicku a licencie IATA pre každú svoju agentúru. WT sa domnieva, že žiaden uchádzač, s výnimkou žalobcu, nemohol mať licenciu pre prevádzkáreň nachádzajúcu sa v priestoroch Komisie. WT navyše zdôrazňuje, že z prílohy 1 súťažných podkladov (ustanovenie 2.2) vyplýva, že disponovanie istým počtom licencií IATA na plnenie zmluvy vôbec nebolo podmienkou prípustnosti ponuky.

85 Napokon, pokiaľ ide o počet pracovníkov, WT pripomína, že spĺňal podmienku uvedenú v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Disponoval totiž najmenej 70 pracovníkmi v Belgicku, s tým, že podľa neho mala väčšina týchto pracovníkov profesionálnu kvalifikáciu zodpovedajúcu článku 5.2 prílohy 1 súťažných podkladov.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

86 Na úvod treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že kvalita ponúk sa má vyhodnotiť na základe samotných ponúk, a nie na základe skúseností, ktoré uchádzač získal s verejným obstarávateľom pri predchádzajúcich zmluvách, alebo na základe kritérií výberu účastníkov, akým je aj technická spôsobilosť kandidátov, ktoré už boli overené vo fáze výberu kandidátov a ktoré nemožno opätovne zohľadniť pri porovnávaní ponúk (rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 1988, Beentjes, 31/87, Zb. s. 4635, bod 15, a rozsudok Esedra/Komisia, už citovaný, bod 158).

87 V predmetnom prípade z článku 6 súťažných podkladov vyplýva, že kritériá hodnotenia ponúk sú dve, a to kvalita navrhovaných služieb a ponúkané ceny. Pokiaľ ide o kvalitu ponuky, tá sa vyhodnocuje na základe 4 kritérií: i) personál; ii) technické a logistické prostriedky; iii) riadenie a prenos informácií; iv) schopnosť vyjednať čo najlepšie tarify.

88 Minulá skúsenosť žalobcu preto nemôže byť prekážkou existencie ponuky iného uchádzača, ktorý je schopný ponúknuť vyššiu kvalitu služieb ako on a primerane splniť štyri kritéria požadovanej kvality.

89 Pokiaľ ide o počet pracovníkov, WT navrhol v časti č. 1 29 pracovníkov, zatiaľ čo žalobca ich navrhol 39. Odhad WT sa Komisii mohol javiť ako dôveryhodný, keďže produktivita a efektívnosť WT, ako boli objasnené v jednej z jej písomných odpovedí Súdu prvého stupňa a spomenuté v bode 65 vyššie, môžu odôvodňovať použitie nižšieho počtu pracovníkov oproti žalobcovi, a to bez ujmy na očakávanej kvalite plnení.

90 Navyše je potrebné zdôrazniť, že ani rozpočtové nariadenie, ani podrobné pravidlá nevyžadujú, aby mal uchádzač v čase predloženia ponuky skutočne k dispozícii personál na plnenie záväzkov z budúcej zmluvy, ktorá by s ním mohla byť uzavretá. V skutočnosti musí byť vybratý uchádzač schopný začať poskytovať plnenia k dátumu určenému v zmluve, ktorá je výsledkom postupu verejného obstarávania, a nie predtým, ako je rozhodnuté, že s ním bude uzavretá zmluva. Vyžadovať od uchádzača, aby už v čase predloženia ponuky disponoval požadovaným počtom pracovníkov, by viedlo k privilegovaniu uchádzača, ktorý je aktuálne zmluvnou stranou, a teda k popretiu samotnej podstaty verejného obstarávania. V predmetnom prípade súťažné podklady od uchádzača vyžadovali len to, aby disponoval najmenej 70 pracovníkmi v Belgicku, čo WT spĺňal.

91 Je potrebné pripomenúť, že ťažkosti s plnením zmluvy, s ktorými sa stretol WT, keď nebol schopný získať požadovanú licenciu IATA, a teda poskytovať služby interne od 1. apríla 2004, boli spojené s odstúpením niektorých inštitúcií od verejného obstarávania, čo vyvolalo potrebu uverejniť druhé oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania, a objavili sa až po rozhodnutí o uzavretí zmluvy. V skutočnosti sa tieto ťažkosti objavili až 8. marca 2004 počas stretnutia Komisie s WT. Preto je tvrdenie žalobcu, že ťažkosti WT s plnením zmluvy počas prvých troch mesiacov platnosti zmluvy neoprávňovali udelenie vysokej známky a mali viesť Komisiu k odstúpeniu od zmluvy, ktorú napokon podpísala s WT, irelevantné.

92 V protiklade s tvrdením žalobcu zo znenia návrhu zmluvy pripojeného k súťažným podkladom vyplýva, že odstúpenie od zmluvy je len jednou z možností, ktoré sa ponúkajú danej inštitúcii. V predmetnom prípade teda Komisia usúdila, že uvedené služby neboli poskytnuté s prílišným omeškaním a že ich poskytnutie nespôsobilo neprijateľný časový sklz, aj vzhľadom na to, že WT začal poskytovať svoje služby 1. apríla 2004, a to za podmienok stanovených a upravených v dodatku k zmluve.

93 Okrem toho, pri čítaní súťažných podkladov je zjavné, že schopnosť okamžite začať s poskytovaním plnení nepredstavovala kritérium hodnotenia kvality, keďže podklady stanovovali iba hraničný termín pre začatie poskytovania plnení, konkrétne 1. júl 2004. Skutočnosť, že WT nebol schopný poskytovať svoje služby interne od 1. apríla 2004, nemohla predstavovať porušenie súťažných podkladov, keďže tieto určovali iba hraničný termín pre začatie poskytovania plnení. WT totiž poskytovala služby „in-plant" od 24. mája 2004, čiže viac ako mesiac pred hraničným termínom stanoveným v súťažných podkladoch.

94 Pokiaľ ide o licenciu, ktorá sa špecificky týka plnenia zmluvy, v súťažných podkladoch sa uvádza, že „pred začatím činnosti... sa bude vyžadovať číslo licencie IATA, ktorá sa špecificky týka plnenia zmluvy, ako aj osvedčenie miestnych orgánov s pôsobnosťou v oblasti cestovných agentúr..." [príloha 2004 získala licenciu „A",

ktorá sa vyžaduje pre následné získanie licencie IATA. V danom prípade WT získala licenciu IATA 18. mája 2004. WT teda vyhovela požiadavkám súťažných podkladov, keďže uvedenú licenciu vlastnila pred 1. júlom 2004.

95 Pokiaľ ide o použitie rokovacieho konania, článok 126 ods. 1 písm. c) podrobných pravidiel stanovuje, že „verejní obstarávatelia môžu použiť rokovacie konanie bez zverejnenia oznámenia o vyhlásení metódy verejného obstarávania... v miere, v akej je to zrejme nevyhnutné, ak nie je možné, z dôvodov mimoriadnej naliehavosti spôsobenej nepredvídateľnými udalosťami, ktoré sa nedajú pripísať verejným obstarávateľom a u ktorých je pravdepodobnosť, že budú ohrozovať záujmy spoločenstiev, dodržať lehoty stanovené pre ostatné postupy".

96 Pokiaľ ide o nepredvídateľnosť udalosti a jej nepripísateľnosť verejnému obstarávateľovi, treba poznamenať, že Komisia uverejnila nové oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania 29. júla 2003 v dôsledku odstúpenia iných inštitúcií od verejného obstarávania, čo spôsobilo istý posun v časovom rozvrhu. Komisia v odpovedi na jednu z písomných otázok Súdu prvého stupňa vysvetlila, že Parlament po predchádzajúcom súhlase s uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania prejavil na stretnutí 3. júna 2003 svoju neochotu zúčastniť sa daného verejného obstarávania. Parlament vyjadril výhrady, najmä pokiaľ ide o uzavretie zmluvy na základe rozdelenia verejného obstarávania na časti podľa miest plnenia. V nóte z 11. júna 2003 generálny riaditeľ pre personál Parlamentu oznámil nemožnosť dokončiť súťažné podklady zo strany Parlamentu do 30. októbra 2003. Akceptovanie lehoty navrhnutej Parlamentom by ohrozilo priebeh verejného obstarávania vo vzťahu k maximálnej dobe platnosti aktuálnej zmluvy, t. j. 31. marca 2004. Dňa 8. júla 2003 Parlament oznámil svoje odstúpenie od verejného obstarávania, ktoré sa týkalo viacerých inštitúcií. Komisia tiež vysvetlila, že v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania nemohla špecifikovať dátum začatia poskytovania plnení, ale len hraničný dátum, pretože každá časť zmluvy mala svoje špecifiká, najmä rôzne dátumy plnenia, čo znemožnilo stanovenie jediného dátumu začatia poskytovania služieb pre všetky časti zmluvy. Navyše Komisia sa až na stretnutí 8. marca 2004 dozvedela, že získanie licencie IATA, požadovanej na poskytovanie služieb „in-plant", je postup, ktorý si vyžaduje určitý čas, a môže tak spôsobiť určité omeškanie plnení.

97 Z tohto dôvodu Komisia, aby zmiernila ťažkosti vyplývajúce z počiatočného odstúpenia inštitúcií od verejného obstarávania, požiadala žalobcu, aby poskytoval dané služby počas prechodného obdobia 6 až 8 týždňov, čo žalobca odmietol.

98 Súd prvého stupňa sa preto domnieva, že časový rozvrh, narušený nepredvídateľným odstúpením niektorých inštitúcií a odmietnutie žalobcu poskytovať služby počas prechodného obdobia donútili Komisiu, aby s cieľom čeliť naliehavej situácii, s ktorou bola konfrontovaná, a zachovať kontinuitu služieb cestovnej agentúry, podpísala dodatok k zmluve, ktorý WT umožnil poskytovať služby „ex-plant" od 1. apríla do 19. mája 2004.

99 Navyše je zjavné, že Komisia nezohrala v odstúpeniach iných inštitúcií od verejného obstarávania žiadnu rolu, nemožno jej ich pripísať a nebolo možné ich predvídať, keďže výhrady Parlamentu sa objavili až po počiatočnom uverejnení oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania.

100 Pokiaľ ide o ohrozenie záujmov Spoločenstva, treba služby, ktorých sa týka táto vec a ktoré zabezpečujú takmer 57 000 služobných ciest ročne, považovať za tak závažné, že Komisia musela zabezpečiť ich kontinuitu, a to prostredníctvom použitia rokovacieho konania.

101 Súd prvého stupňa konštatuje, že rokovacie konanie nebolo v rámci verejného obstarávania vôbec použité. V skutočnosti bol tento postup použitý iba na podpis dodatku k hlavnej zmluve, ktorý bol výsledkom postupu verejného obstarávania a bol podpísaný 31. marca 2004. Jedinou úlohou dodatku bolo umožniť poskytovanie uvedených služieb „ex-plant" počas obdobia od 1. apríla do 19. mája 2004 vzhľadom na odmietnutie žalobcu zabezpečovať služby počas prechodného obdobia.

102 Súd prvého stupňa tiež usudzuje, že zo znenia súťažných podkladov vyplýva, že od uchádzača sa vyžadovalo, aby bol schopný poskytovať služby interne nie v čase predloženia ponuky, ale od 1. júla 2004. Keďže žalobca odmietol predĺžiť platnosť zmluvy po skončení platnosti rámcovej zmluvy 31. marca 2004, musela Komisia, aby zabezpečila kontinuitu služieb, nájsť nejaké zmluvné riešenie s WT. Je totiž legitímne, aby si predčasné poskytovanie služieb od 1. apríla 2004 vyžadovalo zmluvnú úpravu, najmä ak išlo o to, umožniť dočasné poskytovanie služieb „ex-plant". V tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že WT bol schopný splniť požiadavky stanovené v súťažných podkladoch, keďže mohol služby poskytovať interne od 24. mája 2004, t. j. viac ako mesiac pred hraničným termínom, ktorý stanovili dané súťažné podklady.

103 Je preto vhodné domnievať sa, že podmienky stanovené v článku 126 ods. 1 písm. c) podrobných pravidiel boli splnené a použitie rokovacieho konania oprávnené.

104 Napokon, pokiaľ ide o žalobný dôvod, ktorý žalobca uviedol vo svojej replike a ktorý je založený na porušení zásad rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie, zakotvených v článku 89 ods. 1 rozpočtového nariadenia, uvádzanie nových žalobných dôvodov v rámci prebiehajúceho konania je podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku zakázané, okrem prípadu, ak by sa žalobné dôvody zakladali na právnych alebo skutkových okolnostiach, ktoré sa objavili počas konania. Keďže tento žalobný dôvod nebol uvedený v žalobe a keďže sa nejedná o skutočnosť, ktorá sa objavila počas konania, musí byť žalobný dôvod vyhlásený za neprípustný.

105 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa nezdá, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia kvality vybranej ponuky. Druhý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

3. *O návrhu na predloženie dokumentov týkajúcich sa rozhodnutia o uzavretí zmluvy na časť č. 1*

106 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stupňa najmä požiadal vedľajšieho účastníka konania, aby predložil údaje týkajúce sa jeho ponuky. Súd prvého stupňa sa preto na základe listín spisu považuje za dostatočne informovaný na rozhodnutie sporu bez toho, aby musel Komisii nariadiť predloženie všetkých listín týkajúcich sa rozhodnutia o uzavretí zmluvy na časti č. 1, ako o to žiadal žalobca na základe článku 64 rokovacieho poriadku.

O návrhoch na náhradu škody

107 Z uvedených skutočností vyplýva, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere úspešného uchádzača, ani neporušila rozpočtové nariadenie. Žalobca ďalej neuvádza žiadnu inú skutočnosť, okrem týchto dvoch žalobných dôvodov, ktorá by umožnila konštatovať protiprávnosť spôsobilú vyvolať vznik zodpovednosti Spoločenstva. Návrh na náhradu škody preto treba považovať za nedôvodný bez toho, aby sa Súd prvého stupňa musel vyjadriť o jeho prípustnosti.

108 Z uvedených dôvodov treba žalobu zamietnuť ako celok.

O trovách

109 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov Komisie a vedľajšieho účastníka konania, a to vrátane trov súvisiacich s konaním o nariadení predbežných opatrení.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Žalobca je povinný nahradiť trovy Komisie a vedľajšieho účastníka konania, ako aj trovy súvisiace s konaním o nariadení predbežných opatreniach.**

Pirrung Forwood Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. júla 2005.

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung

Obsah

Právny rámec ..... II - 2632

Skutkové okolnosti ..... II - 2633

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 2637

O návrhoch na zrušenie rozhodnutí ..... II - 2640

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 146 podrobných pravidiel a zo zjavne nesprávnom posúdení finančných ponúk ..... II - 2640

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2640

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2645

O mzdových nákladoch ..... II - 2647

O prevádzkových nákladoch ..... II - 2649

O všeobecných nákladoch ..... II - 2649

O systéme hmotnej zainteresovanosti ..... II - 2651

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení kvality technických ponúk ..... II - 2652

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2652

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 2655

3. O návrhu na predloženie dokumentov týkajúcich sa rozhodnutia o uzavretí zmluvy na časť č. 1 ..... II - 2661

O návrhoch na náhradu škody ..... II - 2661

O trovách ..... II - 2661